

Belevenissen met schakers in een Nivon Huis

Suske (John Fokke) beiden ongeveer even oud n, waarbij Suske het nog steeds wint.

Dat is dus een eerste zin, even koffie halen, zo kom ik los!

Suske natuurlijk geboren op het eiland Amoras, een zoon van Sus Antigoon, Amoras heeft wat gemeen met West – Zaan, waarbij ik de tere bejaarde kinderzielen bij Koedijk natuurlijk niet te hard wil treffen. Ongetwijfeld is Amoras veel mooier.

Een weetje, John komt uit West - Zaan

Zo als altijd is Suske, (John Fokke) een nijver baasje en dat hebben beiden gemeen, uw Willy van der Steen (Ronald Kamps, zal proberen dit verhaal in goede banen te leiden.

Het weekend voorafgaand aan het vertrek naar Dieren, probeerde Ronald Kamps een kruising tussen Jerom en Lambik, waarbij beide rollen hem op het lijf geschreven zijn! De boel enigzins, gestructureerd achter te laten! Een hard werkjaar, waarbij zelfs hij!In Echternach verstek moest laten gaan, moest nu worden afgesloten.

Als goedaardige simpele maar toch doeltreffende Lambik, stopte hij de nodige (noodzakelijke) spullen in een koffer, daar bij gevoegd wat toiletartikelen in een min of meer verschaalde plastic zak (ken).

De nazaat van Lambik (Ronald), zijn eigen lieve Wiske (Charlotte) zou voor zijn katten zorgen. Net teruggekomen, geef ik min of meer toe, dat het met vallen en opstaan gelukt is.

Lambik maakte zich wat druk over de heenreis, moest hij een OV Chipkaart nemen.

Als bijna 100 jarige, (In werkelijkheid ben ik 52) viel het niet mee om te wennen aan al deze vernieuwingen.

Vrijdags bij het NS loket gaf de prorail lokettiste een goede uitleg over een OV Chipkaart.

Dit jaar nog niet noodzakelijk in bus en trein, bij weinig gebruik, een te grote aanslag op een te kleine portomonnee, ter vergelijking, op een OV Chipkaart moet om te beginnen 20 euro staan en met heel veel geluk kom je dan al in Amsterdam, voorlopig neem ik dus nog geen OV Chipkaart.

's Maandags stempelde ik mijn tweede klas toegangskaartje, stapte de trein in naar Amsterdam en ging eerste klas zitten, wat ik toen niet wist!

Twee jonge binken, begin of nog geen 20, kwamen in de coupé, nee dit is eerste klasse, snel verdwenen zij naar de benodigde coupé.

Ik zat in mijn lekkere warme stoel, stevast de 1 op de deur bij de ingang van de coupé negerend. Daar kwam de jonge beginnende controleur, begin 20, het was vroeg in de morgen, iets over half negen, het binkie, knipte mijn kaart, liep vrolijk verder.

Ik pakte mijn NHD en nam de krant door, vond ook nog een volkskrant, voor ik het wist, zat ik in Ede – Wageningen.

Daar kwam de volgende controleur, een rijpere dame, de lieverd keek naar mijn kaartje, meneer dit is een tweede klas kaartje?

Op een dergelijk moment is het heel handig, gespeeld of niet gespeeld, Lambik te zijn.

Als van de prins geen kwaad wetend,(wist ik ook niet (ha,ha!) zei ik in de veronderstelling te zijn tweede klas te zitten.

De kwaliteit van de eerste klasse, was echter ook al verschaald en voor een hardwerkende, redelijk betaalde postbode/schaker, met afnemende rugklachten, zat het net goed genoeg.

De rijpere controleuse, keek naar mijn onschuldige Lambik achtige blik.

Ach die arme zonderling, die kreeg van haar een eerste klasse kaartje op voorwaarde, dat het niet meer zou gebeuren.

De treinreis was dus al geslaagd, mede door een heerlijke stewardesse, met prachtige benen, die al van af Utrecht mee reisde.

In Arnhem de trein uitgestapt, goed de instructies van Suske (John) opvolgend, rechts het station uit.

Daar kwam Suske, binnen 10 minuten na mijn aankomst. Zijn we goed in afspraken bij Koedijk? Ja toch? Nu ken ik John al 22 jaar! (DOS!)ik weet heel behoorlijk wat ik aan hem heb!

Suske, reed mij via een prachtige route, van Arnhem naar Eerbeek, naar het daar gelegen Nivonhuis, daarbij prachtig uitweidend over attracties in de u meer dan bekende prachtige omgeving.

Nu heb ik 11 maanden in Beekbergen vertoefd, de wegen tussen Beekbergen, Loenen, Apeldoorn en Eerbeek en Dieren, meerdere keren, befietst en belopen.

De laatste 2 keer de afgelopen 10 jaar, de eerste keer , 36 jaar terug.

Maar in de afgelopen 10 jaar is uw Lambik er ook nog wel in een prutsloot beland.

36 jaar terug liep ik er een werktocht, sliep met min 1 graad, voor in de ingang van een tent, terwijl mijn groepsgenoten lagen te blauwbekken.

Liep blaren op, waar door het lopen, voor toenmalig, al zwaarlijvige (nu even Jerom) Ronald, niet meer kon lopen! (gescheurde eeltpitten!).

Door te kleine groepsgenoten ondersteund naar de auto en door 1 van de eerste Antillianen.

Werden mijn blaren door geprikt, op straffe als ik mijn voet niet stil hield, dat hij hem er van af zou hakken!

Iets waar voormalige slavenhalers de hand niet voor omdraiden, of de huidige Antilliaan zo iets vreemd is? ik ken een hoop goede Antillianen. Maar ze zijn er vast.

Op de volgende pagina vind u een foto van het Nivon huis in Eerbeek, hier gaat ook de tekst verder.

Het Nivonhuis in Eerbeek

Wij kwamen aan bij het Nivonhuis een groot gebouw, met drie verdiepingen en talloze kamers, ik had een kamer van 3,5 bij 2,5, 2 bedden, gebruikte er 1, de matras, was lekker hard..

De fiets van Suske zijn auto afgehaald, wij fietsten naar Dieren, onderweg, vlak voor Dieren, kwamen wij langs de rijzende pannekoek.

Suske had het er voor, de lachende pannekoek genoemd, zie hier de oorsprong van dit stuk!

In Dieren speelde Suske (John) in de eerste ronde tegen meneer Bouwhuis.

John die zich eigenlijk had opgegeven voor zesrondig 1, had in samenspraak met mij toch maar besloten om zesrondig twee te spelen, op de achtergrond deelde Ron Greven deze mening ook. Het DOS bestuur van 1990 had besloten, de mening van toenmalig lid Jan Barteling werd niet geraadpleegd.

Deze gewoonte om in het verleden te duiken, moet ik achter mij laten, perschef Peter Boël, voormalig clubgenoot bij VDS in Beekbergen, was zeer verwonderd, dat dit 36 jaar later, weer eens ter sprake kwam. Het heurt bij mien he, op zijn plat achterhoeks!

John/Suske kreeg geen spijt van zijn beslissing in een Aljechin, met goed systeemspel van zevende tot de vijfde rij.

Met een eindschot van zes zetten op de vierde en derde rij werd binnen 22 zetten, de ruim 1300 elo hebbende, heer Bouwhuis opgeknoopt.

Lambik ik dus, ontdeed zich tamelijk eenvoudig van Carlo Oud Heerhugowaard.

Carlo die heel goed door kan, voor 1 van de vele boeven uit alle Suskes en Wiskes,(Krimson) maar op zich een braaf onschuldig mannetje is, calculeerde hem al in. Want ik had 2000 elo?! Ooit had ik 3933 TPR bij TATA en raakte Kasparov aan de dope!

Met 2000 elo kom je niet in zesronde 2.

Wij togen naar het Nivon huis, John bereidde een eenvoudige maaltijd, wij namen de partijen door, dat deden wij tot de een na laatste dag.

Ook bespraken wij de fietsroute van de komende dag naar Bronkhorst, over de IJssel.

Een wandeling, wat lezen, besloot voor mij, deze toch al doenige dag.

De dag er op naar Bronkhorst, om half 11 's morgens, bij de IJssel tegen twaalfen, bleek heel Nederland (bij wijze van), op vakantie!

Wij moesten nog een keer de IJssel over, een wielrenner, adviseerde ons haast te maken via de jaagdijk, hoe toepasselijk!

Onderweg in moordend, postbode tempo! Wat wij allebei zijn bij WNK!

Kwamen wij dijklopende schapen tegen, met hun kop pontificaal op de dijk slapend.

Om dat Suske vegetarisch is en Lambik geen tijd had voor Shoarma, fietsten wij er om heen.

Bij de tweede IJssel, voorbij Oldburg, hadden wij qua plezierboten wat meer geluk.

De IJssel bij Bronkhorst

Aan de overkant wees een passant, ons de kortste weg naar de speelzaal.

Bezweet kwamen Suske en ik in de speelzaal.

Suske speelde tegen een heer met ongeveer 1400 elo, die hield wat langer gelijke tred.

Als in de eerste ronde liet Suske zich niet opjagen, met rustige zetten sloot hij zijn dappere tegenstander op, die uiteindelijk een stuk verspeelde, met 2 uit 2 begon Suske dus goed!

Ik speelde tegen Bert Hollander en mishandelde 1 van mijn betere openingen, de Spanjaard.

Bert was de enige die winstkansen tegen Lambik had!

De ervaring van ondergetekende tegen deze 19 jarige student uit limmen voorkwam dat.

19 jarige Bert kreeg de andere 2 ronden, gratis punten, 1 tegen een gesjeesde Duitser, John zag er al tegen op, mogelijk tegen deze behoorlijk geestelijk beperkte man.

Die per zet een ander gebaar had te spelen.

Wat zijn wij dan hier in Noord – Holland blij met Thomass Richter, Scheisse!! Ja van die weten we het!

Des avonds integreerden wij wat meer in het Nivon huis.

We maakten kennis met oude Rina, een welbespraakte vrouw uit Schiedam.

Rina hield ook van een heerlijk wijntje, 1 van haar vriendinnen, was een mooie donkerharige heupwiegende vrouw, met halfbloed zootje, ik was dus op vertrouwd gebied!

Er waren meer vrijgezelle vrouwen in het huis.

Nu houd ik van het spontane, een leuk klein vrouwtje die bij mij constateerde, dat ze een halve meter kleiner was!

Dat maakte mij niet uit ze had iets spontaans! Een ander blond vrouwtje was wat onbereikbaar, maar toch niet zo bleu als ze zich voor deed. 3 jongens van 10 t/m 14 had ze.

Dan was er een leuke dikke Belgische Nederlandse, ze bleek Nederlands te zijn en gek van schaken!

Maar wie zijn man lief heeft! Laat hem thuis!

Met Rina en haar vriendin hadden wij een gezellige bonte avond!

Maar niet meer dan dat, ja ze kloppen niet aan je deur, je moet er wat voor doen!

De dag er op, togen wij naar Carolina's hoeve, een afslag tussen Dieren en Arnhem, veel klimmen pfff! en dalen!

Onderweg troffen wij Jan Barteling, ongeveer zo zwaar als ik.

In een tempo rijdend, waar Bradley Wiggins bij de tijdrit misschien jeuk van aan zijn oren krijgt!

Ik werd nog gestoken door een horzelachtige, de puist ondertussen onder behandeling, huist nog op mijn voorhoofd.

Suske speelde tegen een vertederend 12 jarig, keurig beleefd joch!

Die de dag er voor met zijn 1388 een 1600 speler had opgeknoopt!

ik speelde met zwart tegen de heer van Ravensteijn uit Doesburg.

De gesloten Siciliaan was lastig, ik moest het voorzichtig behandelen.

Het offer waar de heer van Ravensteijn naar keek en wat niet goed was!

Dat had ik ook bekeken!

Laat hij het nou doen, Suske ondertussen al klaar met de jongeling en dus 3 uit 3!

verbaasde zich, dat ik in ene een stuk voor stond, no hard feelings! We hadden het leuk en het schaken ging goed, ik dus 2,5

Des 's avonds maakte ik kennis met een zonderlinge computerman, voormalig schaker.

Ondertussen 1 van de beste in de computerwereld en zzper, zelfs van uit Engeland.

Alle dagen liep hij in de zelfde kledij! Ik weet zijn naam nog steeds niet, dus bij mij heet hij,

God hebbe zijn ziel, Steve Jobs.

Deze avond maakte ik ook kennis met de heer Langerak, nee niet de voormalige spits van AZ.

Een heerlijke no nonsens kerel! Correspondentieschaker, de theorie vloog die avond over de tafel.

Gepaard met wat drank, lekker buiten in de rokershoek, heerlijke avond.

Dezelfde avond ontmoette ik ook een leuk midden veertig stel, hevig verliefd, hij was werkmeester bij de WSW in Leiden, zij werkzaam in de zorg.

Mensen ik kan het verzinnen, maar het is echt waar!

De Alkmaarse sociale werkplaats en de Leidense, werden uitvoerig behandeld, de avond was praktisch te kort.

Bij Rob Spaans New in Chess nog Timman zijn schakersportretten gekocht, zo als u begrijpt vloog ik er doorheen, het stuk over Tal is indrukwekkend geschreven.

Het boek heb ik overigens nog niet uit!

De dag er op dus eerder naar Bronkhorst en de plezierboten lagen vroeg in de morgen, nog aan de wal.

Wij verbleven wat langer in Bronkhorst, fietsten via Rha en Oldenburg, naar Dieren.

Daar fietsten wij een stuk, heuveltje op en af.

Ondertussen is gebleken, dat mijn fiets op raakt (heel oud ongeveer 30 jaar) en dat ik toch beter op de conditie moet letten.

Dank zij Suske zijn fiets (omgewisseld) verteerde ik de heuveltjes beter.

Een diep dal tussen Eerbeek en Arnhem, Letterlijk en figuurlijk!

In de vierde ronde speelde Suske tegen Henk Haisma, na mij, de elo hoogste.

Ik had Suske gewaarschuwt, afgelopen TATA verloor ik van hem in groep 5.

In een degelijke Siciliaan voorkwam Suske te gecompliceerd spel.

Koploper zijn! Helpt overigens ook! John zijn 3 uit 3! Deed de tegenstanders terecht respect betuigen! Dat dwong hij af, Haisma koos in een stelling waar nog weinig muziek in zat, voor de remise.

Ik speelde tegen Walter Manschot, de meest gangbare hoofdvariant van het Spaans met Le7, waarbij ik wit had, ondertussen wat partijtjes van Lasker door gekeken, gezien, dat ik het hier en daar wat steviger mag spelen. Theorie slijtage, het bestaat echt!

Walter maakte (voor mij) geen aantoonbare fout, het werd een bloedloze remise.

Die middag en avond, maakten we kennis met Jan Mancini, nee niet de voormalige middenvelder van Sampdoria!

Jan beveelde ons een boek van Silman aan, the amateurs mind, in dit boek krijg je tips om plannen te versterken, wanneer jou ideeën bron aan zijn max raakt.

Jan ongetwijfeld bij Dirk slikker en André Buter bekend, (uit die elo contreien), oogt als een eind 50 jarige, is in werkelijkheid al 74.

Gelukkig zei Gerrit van Oostrum, (Heerhugowaard) twee dagen later tegen mij, ik dacht dat je 45 was.

Ja goed slapen! Het helpt echt!

Op vrijdag, ging Suske alleen met de fiets naar Zutphen, hij hoefde zijn veel zwaardere Elma!

Zo als ik een aantal dagen liefkozend genoemd werd! Niet mee te nemen!

Jerom nam een fiets time out, het brik, piepte ondertussen steeds harder! Over mij zelf heb ik het dan niet!

Dat Suske en zijn Wiske (Elma) het nog lang mogen volhouden, dat hun harten voor elkaar overlopen!

Ik bracht de ochtend door, met Rina, Steve Jobs, Langerak, het gezellige werkmeesterstel!

Om half 12 fietste ik naar Dieren, dit keer langs het kanaal, deze dag zou mij Pieter Verhoef wachten, het talentrijke 12 jarige jongetje. Suske had mij op scherp gezet! Door mij er op te wijzen, dat het ventje echt stevig kon spelen!

Lambik, die al vele Suskes traint en getraint heeft! Had ze dit toernooi echter ook goed op een rijtje, ondanks dat hij soms in toernooien meerdere Lambik momenten heeft, had hij dat dit toernooi uitstekend in de hand!

De partij nam een aanvang! Pieter zette meteen een stuk van mij recht terwijl wij speelden!

Ik boog meteen mijn volle 100+ kilo naar voren en vroeg, staan ze niet goed?

Pieter die nog net niet onder de tafel dook, antwoorde bedeesd, nee hoor!

Pieter speelde in eerste instantie een Grand prix Siciliaan met Pc3 en f4, om op zet 4 af te wijken met Lb5, waar Lc4 gebruikelijk en volgens mij beter is, ik vertelde hem dit na de partij! Ach ja je bent trainer of niet hel?!

Een grote tegenstander deze week voor alle deelnemers, was de warmte, zo ook voor ons.

Aan het begin van het middenspel, met de dame op e1, de looper op d2 voor Pieter, begon de laatste met een afleidingsmanoeuvre een koningsaanval!

Alles was beter te keepen (ik had het gezien!) maar Lambik, geen Jerom! Of beiden! rokeerde lang!

Stomkop! Fluisterde ik iets te hard op! Bam! Daar stond de looper op a5!

Weg toren tegen looper, geen man overboord, voor de rest had ik controle genoeg!

Overigens geen duidelijke compensatie! Ik kon zijn toren insluiten, deed dit ook!

Op straffe van zet herhaling, wat ik ook uitvoerde, moest Pieter de zware 12 jarige beslissing nemen, ga ik voor de winst of niet?!

Ons rating verschil is 288 punten, een wat oudere Pieter had wellicht, de slimme beslissing genomen, jij bent sterker?! Bewijs het maar?!

Pieter liet echter zien, ik heb ballen in mijn broek! Niet dat ik daar aan twijfelde! Of er enige interesse voor heb! Een licht vertederend glimlachje toverde ik te voorschijn, natuurlijk niet te duidelijk!

Daar op volgend begon hij een dappere mooie konings aanval, dus aan mijn damekant!
Dame, toren, paard, opgerukte b4 en a4 pion ondersteund met Pc3.

Ik stond gedrukt! De verdediging van de koning van Herman Grooten, behandelde ik in ene weer zo goed, als in mijn fanatiekste jaren!

Dat ik nog zeer fanatiek ben! Dat kan ik voor niemand verbloemen! Waarvan akte!

Pieter werd wat te doldriest in zijn aanval en als een cheetah, dook ik op mijn prooi!
Zijn toren en paard kwamen reddeloos in te staan, de dame stond bloot, heerlijk toch!
Binnen 5 zetten konden de stukken in de doos!

Suske speelde tegen Bert Hollander, de 19 jarige uit limmen!
Suske ondertussen ook pittig moei van het vele fietsen, de warmte en beseffend datt hij al een stukje ouder was dan John Fokke, nam in een licht betere stelling, maar niet meer dan dat, genoeg met remise.

Wij togen met Professor Barabas (Jan Rietveld) naar de bar.
Naar goed Koedijks gebruik, testen wij de chemische effecten van drank tijdens 30 graden buiten.
Dat begon met een witbiertje, bij mij een Amsterdammer, voor Suske een vieux.
Maar ging over in een boswandeling (Een soort malibu), eindigend met koren genever!
Ook Suske had ondertussen nog wat sterkers gehad en als in 1 van de vele albums, viel het iets te zwaar!
Wel goed genoeg om snel met de fiets naar Eerbeek te vertrekken
Professor Barabas ging snel naar zijn Sidonia(Anita).om heerlijk te genieten van een barbeque, de lucht betrok echter al flink.

Paul Hoogervorst (Voormalig Purmerend, nu Almere) ging met Lambik naar de Italiaan.
Het echtpaar Scholl uit wormerveer vluchte daar snel weg, voor een buiten uitbundig zingende parkiet!
Ook Ron Greven heeft iets tegen Parkieten! Wat? dat moet u aan Ron zelf vragen.
Paul genoot van zijn Lasagna ik van mijn lekkere Ossehaas.

Het dreigende weer, noopte mij er toe, met Paul iets vlugger naar Eerbeek te vertrekken, de postbode uitrusting was in Alkmaar.
Paul wist een iets vluggere weg en zo verbeterde ik ook mijn stratenkennis in Dieren.

Halverwege tussen Dieren en Eerbeek brak de regen los.
Niet hard genoeg om Paul zijn regenpak te laten aantrekken, tamelijk ongeschonden, een ietwat nat, arriveerden wij in het Nivonhuis.

De rest van de avond brachten wij door met de Brabanders (waaronder Jan Mancini).
Het was de openingsavond van de olympische spelen, met Rina, een vertederend jong moedertje, met 10 jarige dito zoon, een hele kamer vol, keken wij de opening tot Nederland op kwam.

Hoewel Rina, Paul Hoogervorst, een niet slapende Brabander, (in ieder geval slecht!)ik, als enige overbleven.

Rina gaf ons nog een wijn slaapmutsje, ondertussen was de andere sterke drank van 's middags, redelijk verteerd, wij togen naar de slaapkamer, zo als te begrijpen, was ik snel bewusteloos.

De volgende morgen de slotdag, veel te vroeg wakker! Suske stuurde mij tijdens mijn ochtend shaggy, bestraffend weer naar bed!

Een goed uur later, de zo veelste verfrissende te lage douche! Begon ik met inpakken en het knap achterlaten van mijn heerlijke kamer deze week.

Een hapje tussendoor, ik kreeg op mijn kop van Rina, want vier boterhammen 's morgens, daar ging die dikke buik nooit van weg!

U merkt het, het wordt nog wel wat tussen ons!

Van Rina afscheid genomen, het leuke stel, de lieve gedegen, huiswachteres.

Om kwart voor 12 de fietsen achterop alles in de kofferbak en achter in de wagen, togen wij naar speelzaal Theothorne.

De Heerhugowaardse afvaardiging, Limmense Bert, bepakt en bezakt, kwamen alle aan, voor de laatste ronde in de zeskamp.

De Heerhugowaarders scoorden gemiddelt, Wedstrijdleider Gerrit van Oostrum kon niet over zich zelf roemen.

Compensatie! Samen met Piet Konijn, Thompson (ijzeren plaat op voet dit toernooi, behoorlijk blauwe teen, doktersbehandeling.) Carlo Oud, een leuke gehandicapte dame, Martijn?? Ze hadden het heel gezellig gehad, op hun verblijfplaats! Natuurlijk valt het ongeluk, daar niet onder!

Suske speelde tegen een roodharig, (Rooie en valen!) jochie, Suske was behoorlijk onder de indruk,

Van het spel van het joch.

Wellicht er van gedroomt, dat het een mooie droom zou worden, werd niet tijdens de nachtelijke aflevering bekend gemaakt.

Ik speelde tegen Haisma, de Scheveninger Siciliaan werd stevig opgezet.

Haisma een iets handiger speler, dan ondergetekende, kwam snel tot gelijke stelling.

Ondertussen kwam de mooie droom van Suske naar een climax!

Het is heerlijk dat die 16 jarigen,(ik dacht 14), nog liggen te chatten, terwijl jij als ouder al lang op 1 oor ligt.

Als oudere toernooispeler, word je er heel blij van! Binnen 5 zetten geven ze een stuk weg!

Suske kon heerlijk bijkomend kijken, of Lambik, tot Jerom spel kwam!

Lambik probeerde het net als Henk nog 5 zetten! Professor Barabas (Jan Rietveld) had ondertussen onderhandeld met Henk, die zou op zet 18 remise aanbieden.

Dit gebeurde op zet 21. De witte stukken van Lambik/Jerom, wilden/konden, dit toernooi niet winnen!

Suske was zeer gelukkig, maar uiteindelijk, de terechte winnaar!

Samen met Peter Folkertsma, Bert en Henk werd ik gedeelt tweede.

De Noord – Hollanders hadden geheerst in groep twee, met name van Peter Folkertsma. Waarbij je een remise aanbod niet zomaar moet afslaan. (een ronde er voor blunderde zijn tegenstander ter plekke een stuk weg.) een buitengewoon knappe prestatie van Suske, maar ook zeker van deze sterke bejaarde schaker uit Heiloo.

Alle Nivon schakers en bekenden, daar waar mogelijk gegroet!
Wij togen even via een omweg, naar Alkmaar! (11 kilometer)
Zo als het hele toernooi herpakten wij ons, om half zes reden wij de Trompstraat in.

Suske John dit stuk de lachende pannenkoek! Het is helemaal gericht aan jou!
Dat je er nog de nodige lachend eet en zeker deze! Bedankt!

Je vriend, collega, schaakclubgenoot Lambik/ Jerom Ronald Kamps